

Abreviació de noms i cognoms

Noms de persona

Quan abreguem els noms de persona, hem de tenir en compte els aspectes següents:

1. Els noms simples els abreguem escrivint només la lletra inicial, seguida d'un punt i de l'espai corresponent.

Sebastià Alzamora → **S. Alzamora** (no **S.Alzamora**)

Maria Barbal → **M. Barbal** (no **M.Barbal**)

El nom *Maria* s'abreuja fent servir només **M.**; no són correctes les formes **Ma.** ni **M^a.**

2. Si el nom simple comença per una lletra accentuada, es manté l'accent en l'abreviatura.

Àngel Guimerà → **À. Guimerà** (no **A. Guimerà**)

3. Els noms compostos els abreguem deixant un espai entre les abreviatures i amb el cognom.

Joan Francesc Mira → **J. F. Mira** (no **J.F. Mira**)

Blanca Llum Vidal → **B. L. Vidal** o **B. Ll. Vidal** (no **B.L. Vidal** ni **B.LL. Vidal**)

- Els noms que comencen per *Ll* els abreguem amb **L.** o amb **Ll.** (la forma **LL.** no és correcta).
- Els noms compostos que es formen amb preposició o amb preposició + article (*de, del/dels, de la / de les*) ho mantenen en l'abreviació.

Encarna de Sant-Celoni → **E. de Sant-Celoni**

Maria de la Pau Janer → **M. de la P. Janer**

4. Podem abreujar els noms compostos de diferents maneres. (Si és possible sempre és millor respectar la forma que fa servir la persona en qüestió.)

Francesc Xavier → Francesc X., F. Xavier, F. X.

Maria dels Àngels → M. dels Àngels, Maria dels À., M. dels À.

5. Els noms compostos que tenen un guionet el mantenen entre les abreviatures, però no deixem espai entre elles.

Lluís-Anton Baulenas → L.-A. Baulenas (o Ll.-A. Baulenas)

Isabel-Clara Simó → I.-C. Simó

Cognoms

De vegades, també hem d'abreujar el cognom o els cognoms i, per a fer-ho, hem de seguir el mateix criteri que en l'abreviació del nom.

Esteve Plantada i Hermoso → E. P. H.

Carlota Gurt i Daví → C. G. D.

Joan de Déu Prats Pijoan → J. de D. P. P.

La *i* entre els cognoms no es manté en l'abreviatura.

Per a cognoms com *Domínguez*, *Fernández*, *Martínez* o *Rodríguez* no són correctes les formes *Dguez.*, *Fdez.*, *Mnez.* o *Rguez.*

Hipocorístics

En l'àmbit familiar i amistós acostumem a abreujar els noms de persona, i aleshores fem servir els hipocorístics. Tradicionalment es formen per truncació, és a dir, eliminant la primera síl·laba del nom o, si el nom és molt llarg, es pot suprimir fins i tot la segona síl·laba.

Antoni → Toni, Ton o Tonet

Eulàlia → Laia

Joaquim → Quim

Josefina → Fina

Sovint, aquestes denominacions s'anomenen *diminutiu*, però en realitat un diminutiu exigeix un afix que no es dona en aquests casos. Un diminutiu seria *Josepet* o *Doloretas*, per exemple.

Una altra manera de formar hipocorístics, menys usual, és eliminant-ne la part central.

Jan (*de Joan*), Tesa (*de Teresa*), Jep (*de Josep*)

En alguns casos (sobretot en valencià), per als noms masculins se sol afegir una *-o* final.

Ximo (*de Joaquim*), Cinto (*de Jacint*), Queco/Quico (*de Francesc*)

Actualment, però, molts hipocorístics es formen per apòcope (és a dir, eliminant la part final del nom) per influència forana, tot i que no és el sistema genuí del català.

Cristina → Cris
Immaculada → Imma
Montserrat → Montse

Alexandre → Àlex
Eduard → Edu
Salvador → Salva